

DIVADLOUNGELT

KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Zakladatel a ředitel **Milan Hein**
Jednatel **Martin Šimek**
Umělecký šéf **Pavel Ondruch**
Provozní šéf **Jiří Pritz**
Vedoucí umělecko-technického provozu **Radek Svoboda**
Tiskový mluvčí, marketing **Josef Kubáník**
Spolupracovníci divadla **Kateřina Šimková, Marie Krbová, Tomáš Dvořan, David Zelinka, Ondřej Sýkora, Silvie Janáková, Martina Kšírová, Radka Šedová, Iveta Pažoutová, Kristýna Kočová, Václav Bláha, Petr Holata a Tomáš Marvan.**

Divadlo Ungelt, Malá Štupartská 1, Praha 1
Letní scéna Divadla Ungelt, Nový Svět,
Praha 1 – Hradčany
www.divadlounge.cz

Vydalo **DIVADLO UNGELT s.r.o.**,
Nový Svět 78/5, Praha 1 – Hradčany
červen 2020 / Sezóna 2019-2020
Program připravil **Pavel Ondruch**
Foto **Jan Malíř**
Grafická úprava **Marcel Brna**

Chcete vědět, co se děje v zákulisí Divadla Ungelt?
Sledujte nás na facebooku, instagramu, twitteru nebo přímo
na našich webových stránkách www.divadlounge.cz.

DIVADLOUNGELT
KAMENNÁ SCÉNA | LETNÍ SCÉNA

Dovolená PANÍ JOSEFY

Dany Laurent

**Jitka
Smutná**

**Radek Valenta
Tereza Nekudová**

Laskavá komedie o potrhle hospodyně.

režie Milan Schejbal

překlad Alexander Jerie

(Les vacances de Josepha)

Dovolená PANÍ JOSEFY

..... **Dany Laurent**

Překlad **Alexander Jerie**
Režie **Milan Schejbal**
Dramaturgie **Pavel Ondruch**
Výprava **Kateřina Baranowska**
Josefa **Jitka Smutná**
Karolína **Tereza Nekudová**
Valentin **Radek Valenta**

Asistentka režie **Marie Krbová**
Zvuk a světla **Radek Svoboda, Tomáš Dvořan, David Zelinka**
Garderoba a rekvizity **Martina Kšírová,
Silvie Janáková, Radka Šedová**

Premiéry 7. a 8. července 2020 v Divadle Ungelt.
První uvedení 19. června 2020 v Divadle Ungelt.

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární,
audiovizuální agentura z.s., Krátkého 1, Praha 9.

Květiny dodává firma Metamorphosis

Inscenace vznikla také zásluhou grantu,
který Divadlu Ungelt udělilo hlavní město Praha

Hlavní partneři Divadla Ungelt

manželé
Prof. Dr. Dadja Altenburg-Kohl
a Daniel Pešta

Klub přátel
Divadla Ungelt, z. s.
za laskavé podpory
Nadace ČEZ

Mediální partneři Divadla Ungelt

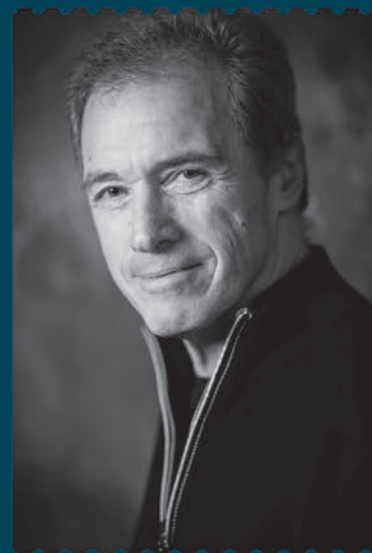

Vážení diváci,

Dovolená paní Josefy je skvostná
komedie. Josefa je skvostná role.
Máme na ni skvostnou Jitku Smutnou!

Přeji skvostný večer!

Váš Milan Hein

.....

DANY LAURENT

a její moderní
variace na žánr
vysoké komedie

.....

Danièle Sibre, která používá umělecký pseudonym Dany Laurent, se narodila 2. června 1942 v Belfortu na východě Francie. Z městečka s padesáti tisíci obyvateli odešla ve třiceti letech zkoušet štěstí do Paříže. Doposud ne příliš známé oblastní herečky (která však již měla bohaté zkušenosti s texty Shakespeara, Molièra či Calderóna) a příležitostné spisovatelky pro děti si tam brzy povšimnul herec, režisér a dramatik Jacques Mauclair, který v roce 1976 založil Théâtre du Marais. V tomto divadle, jehož nepřímá historie sahá do 17. století, Laurent jako herečka působila dlouhodobě (až do roku 1999, kdy divadlo s odchodem Mauclaira dočasně zaniklo). Přestože byla a je především herečka, k papíru a tužce příležitostně usedala už během dospívání. Prvními adresáty jejích literárních pokusů byly děti. Pro ně také v Belfortu založila divadelní festival, na němž uvedla – ve vlastní režii – i své první divadelní hry pro dětské publikum. Nevyhýbala se však ani próze. Její nejúspěšnější kniha pro děti od 3 let z roku 1988 s ilustracemi Martine Bourre *Le Blaireau à lunettes* o jezevci, krtkovi a brýlích se v roce 2016 dočkala už pátého vydání.

První hru pro dospělé – *Macollette* – napsala Dany Laurent až v padesáti jedna letech, tedy v roce 1993. Už z názvu je zřejmé, koho učinila objektem svého zájmu – spisovatelku Sidonii-Gabriellu Colette, kterou diváci Divadla Ungelt mohou znát také jako autorku předlohy k inscenaci z roku 2014 *Kurtizána* s Chantall Poullain v titulní roli. Laurent ale nenapsala lineární biografický příběh, svou oblíbenou spisovatelkou se nechala jen inspirovat: „je to fikce vycházející z reality, snů, vzpomínek, emocí i smíchu“. Tato fikce je opřena o postavu padesátileté zasloužilé spisovatelky, která vzpomíná na mládí prostřednictvím svého sedmnáctiletého alter ega. Vzhledem k tehdejšímu věku autorky není pochyb, že se s Colette, která byla rovněž herečkou i spisovatelkou, ztotožnila. Hra byla uvedena v pařížském divadle Teatro d'Asnières v režii – jak jinak než herečky – Annie Sinigalii. Ani značný úspěch této inscenace však Laurent nepřesvědčil, aby od herecké kariéry definitivně upustila. Psaní pro ni stále zůstávalo jen zpestřením herecké práce.

Zásadní zlom nastal až v roce 2003. V 62 letech napsala komorní divadelní hru z období první světové války *Comme en*

14!, v níž mladý muž a čtyři ženské postavy, zdravotní sestřičky, kterým se přezdívalo Bílí andělé, slaví Vánoce na ošetrovně nedaleko válečné fronty. Hrdinky zde s nebývalým a mnohdy až nečekaným humorem demaskují válečné hrůzy bez toho, aby nad lidstvem lámaly hůl. Navzdory realitě neztrácí důvěru v lidskou bytost a dobro. Hra měla světovou premiéru v Paříži v Théâtre 13 v září 2003 pod režijní taktovkou Yvese Pignota (opět herce) a okamžitě na sebe strhla pozornost. Četné oslavné kritiky vyústily v pět nominací na prestižní Cenu Molière. Na slavnostním ceremoniálu v roce 2004 získala inscenace tři ceny, včetně ceny pro Laurent za nejlepší hru.

Úspěch ji přiměl, aby se k psaní uchylovala čím dál častěji. O rok později tak světlo divadelních ramp spatřila manželská komedie *Avis de tempête*, v níž manžel s nelibostí sleduje, jak je jeho žena čím dál úspěšnější než on. Přestože jsou „ženská“ témata spojující konstantou celého díla Dany Laurent, nemůžeme je považovat za koketerii s feminismem. Laurent cítí tradiční rozdělení ženských a mužských rolí. Například v *Comme en 14!* je mírumilovné ženství prezentováno jako něco, co zachraňuje svět

od dobyvačného válečného úsilí mužů. I komedie *Dovolená paní Josefy* (*Les vacances de Josepha*) z roku 2007 je mimo jiné oslavou tradičního manželství, v němž se páru nejdřív nedaří zastávat své vysněné role muže-ochránitele a ženy-pečovatelky, aby se jim to nakonec za vydatného přispění milující matky podařilo. Tuto zastaralou partnerskou šablonu našťěstí Laurent rozporuje netradiční titulní postavou. Přestože totiž Josefa učí Karolínu být „správnou manželkou“, tj. učí ji péct bábovku či nenápadně manipulovat s manželem, přestože Valentinovi doporučuje, aby se jeho žena o milenkách alespoň nedozvěděla, ona sama celý život takovým genderovým stereotypům unikala („Jako svobodná vstávám, kdy chci, jím, co chci, dokonce nejím, když nechci.“). A tak je zdánlivý anti-feminismus ve hře narušen oslavou svobodné volby spočívající i v připuštění možnosti, že prostě některá žena chce být „jen“ matkou a manželkou a některý muž chce být ve vztahu „jen“ tím, kdo nosí domů peníze.

Nejen v tomto staromileckém pojetí partnerství je znát, že si Laurent své spisovatelské řemeslo léta tříbila na dětské tvorbě. Její tvorbou pro dospělé prostupuje idealismus, sklon k idylčnosti či jasně rozpoznatelné hranice mezi dobrem a zlem. V jednoduchém přímočarém příběhu *Dovolené paní Josefy* je autorčin sklon k báchorkám a pohádkám explicitně vyjádřen už na počátku, kdy do cizího bytu vchází nová hospodyně s deštníkem. Plakáty k francouzské inscenaci dokonce přiznaně odkazovaly na populární pohádkovou postavu kouzelné vychovatelky Mary Poppins, kterou v roce 1926 stvořila britsko-australská spisovatelka Pamela Lyndon Travers. Sama Dany Laurent v našem rozhovoru (ve kterém se také více dozvíte o jejím osobním životě) připouští, že *Dovolená paní Josefy* je vlastně bajka, báchorka („fable“). A vskutku: při hlubším pohledu do útrob této hry zjistíme, že s alegorickými příběhy se závěrečným naučením má mnoho společného. Zvláště když vezmeme v potaz, že bajka byla od sta-

rověkého Ezopa až po klasicistního La Fontaina určena primárně pro dospělé publikum, přičemž do hájemství dětské literatury se dostala až v průběhu 19. a 20. století. Stejně jako se Jean de La Fontaine jednoduchou a zábavnou formou dostával k složitým tématům soudobé společnosti, chce i Dany Laurent promlouvat zábavnou formou k současnosti. V *Dovolené paní Josefy* své čtenáře/diváky sice hlavně baví, dojíímá, hladí, ale také se spolu s nimi nenásilně zamýšlí nad problematikou adopce a nad tolik diskutovaným právem člověka znát svůj genetický původ. La Fontaine však není jediným klasikem, z kterého Laurent vychází. Opomenout totiž nemůžeme ani samotného Molièra.

Molièrův vliv na divadlo je skoro 350 let od jeho smrti tak velký, že se ve francouzštině ustálil pojem „moliéresque“. Označuje dílo vycházející z jeho stylu – jako třeba zrovna *Dovolená paní Josefy*. Sám Molière sice také navazoval na své předchůdce, především na italskou komedii dell'arte, lidové jarmareční divadlo či římskou komedii v čele s Plautem, avšak do svých frašek čím dál tím více zakomponovával prvky umělecké literatury. Po Alžbětinci Benu Jonsonovi tak definoval žánr „vysoké komedie“, která se ve Francii tak dobře zabydlela i proto, že místní opojení vlastním starobylým jazykem vždycky bylo a je nebývalé. Vysoká komedie nevyvolává smích, ale dle slov francouzského teoretika Charlese Maurona „vzbuzuje úsměv, tíhne k vážnosti, ba i k závažnějším tématům“. Dramatik u toho nevyužívá pouze vytříbený jazykový projev či duchaplné situace, ale také ostře formulované charaktery svých postav, které mu pomáhají prozkoumat, ne-li kriticky rozebrat, vybrané společenské téma. Ne náhodou se Molièrovým vysokým komediím – jako například *Tartuffe*, *Don Juan* či *Misanthrop* – říká komedie charakterů a mravů.

Moliéresque *Dovolená paní Josefy* je pokusem o současnou vysokou společenskou komedii: jednotlivé postavy jsou důležitější než příběh, stylizovaná jazyková složka určuje konverzační styl a humor vychází nejen z pudové stránky člověka, ale také z jeho intelektuálních a duchovních vlastností. Moderní variace Dany Laurent na akční lidovou služku, která neoddělitelně patří k dějinám světové komedie, kombinuje jemnou francouzskou tradici ztělesněnou například Toničkou ve *Zdravém nemocném* či Dorinou v *Tartuffovi* s hrubozrnným italským ženským protějškem sluhy Harlekýna. Možná i proto si Laurent v Itálii nesmírně oblíbili. Dlouhé turné tam absolvovala nejen italská verze *Dovolené paní Josefy*, ale i takové autorčiny počiny, které Paříž ještě neobjevila (např. *Bon Dimanche* o narcistním herci a jeho dávné osobní garderobiérce nebo *Victoire* o stárnoucí manželce, která se rozhodne bojovat o svého muže). *Dovolená paní Josefy* se inscenovala také ve Španělsku a v Německu.

Vůbec první inscenaci *Dovolené paní Josefy* režíroval osvědčený Yves Pignot a byla zamýšlena jako zájezdový titul. Turné po celé Francii od září 2007 až do února 2008 čítalo skoro 40 repríz. Slavnostní pařížské premiéry v Théâtre Rive Gauche se inscenace dočkala až posléze, v květnu 2008. V diváckých i kritických ohlasech se nejvíce opakoval obdiv k hercům. Zvláště pak

Režisér Milan Schejbal

k Danièle Évenou. V Josefě připomínala svou nejslavnější průlomovou roli ztělesněné dopravní policistky v seriálu z osmdesátých let, který se pod názvem *Pomněnková Marie* vysílal i u nás. Všem bylo okamžitě jasné, že Laurent chtěla v první řadě vytvořit co největší malířské plátno, na něž herci mohou nanášet co nejvíce nejrozličnějších barev s tisíci odstíny, stíny, kudrlinkami, šrafováním a kdoví čím ještě. Laurent vzdává hold hereckému umění pomocí starobylého divadelního archetypu lidové ženy, služky s prořzlou pusou, která neříká pravdu jen tehdy, když svou hroulou lží a improvizací může někomu pomoci, nejčastěji mladým milencům – a také divákům. Publikum je Josefín hlavní partner, s ním komunikuje, s ním sdílí svou minulost, jemu vypráví svůj příběh. A publikum je díky tomu, na rozdíl od vedlejších postav, zasvěcené do tajemství mateřství téměř okamžitě. To není jen osvědčený komediální princip, je to také způsob, jak Josefa skrze přímou interakci může pozitivně ovlivnit nejen manželství Karolíny a Valentina, ale také život a partnerství těch, kteří této nápravě asistují – diváků. Kdo z nás by někdy nepotřeboval zásah nějaké takové Josefy?

Napsal Pavel Ondruch

.....

E-MAILOVÝ ROZHOVOR s Dany Laurent

.....

Jak byste popsala své dětství? Jak vás ovlivnila rodina?

Když jsem byla malá, tak si mě trochu předávali sem a tam. Má matka byla Arménka, otec Alsasan. Byl špičkovým sportovcem a málo se zdržoval doma. Takže nakonec mě vychovávala arménská babička a sestra mé matky teta Charlotte. To byla velmi silná a rázná žena a hodně mě ovlivnila.

Co jste studovala? Jak vzpomínáte na svá školní léta?

Stejně jako ostatní děti jsem šla na základní školu a potom na dívčí lyceum. Na roky strávené v lyceu moc ráda vzpomínám. Zůstalo mi odtud několik trvalých přátelství.

Začínala jste jako spisovatelka dětských knih. Co vás k dětské literatuře přivedlo?

Pro děti jsem začala psát náhodou. Ve svém rodném městě Belfortu jsem založila první Divadelní festival pro děti a mládež. A tak mi přišlo docela přirozené psát pro děti. Nejen knihy, ale i divadelní hry.

Jste herečka a zároveň dramatička. Jak tyto dvě profese v průběhu vašeho života koexistují?

Profesorka francouzštiny na lyceu u mě objevila jistý talent pro drama. Díky ní jsem se v šestnácti letech začala věnovat divadlu a pak i hrát ve světových hrách. Divadlo a literatura se od té doby staly nedílnou součástí mého života. Jsou přirozeně přítomny v mém každodenním životě. Celá moje rodina se profesně věnuje umění (manžel, děti i snacha).

Můžete nám přiblížit svou hereckou kariéru?

V Belfortu jsem začala hrát ve skvělé divadelní společnosti. V ní jsem se naučila řemeslu díky hrám Calderona, Moliéra, Shakespeara. No a když mi bylo třicet, přijela jsem do Paříže a tam nejprve uváděla svá vlastní představení. Až pak mě angažovali jiní režiséři.

A můžete nám přiblížit svou kariéru dramatika? Jakou ze svých her považujete za nejdůležitější? Jak se vaše psaní vyvíjelo v průběhu života?

První hra, kterou jsem napsala pro dospělé diváky, byla o autorce Colette. Jmenovala se *Macolette*. Pak jsem napsala hru o úloze žen za první světové války. Jmenovala se *Jako ve čtrnáctém!*. Dostala jsem za ni v roce 2004 tři Ceny Molière. To bylo tenkrát mimořádné uznání a já se díky tomu stala známou.

Co se ještě ve vašem životě změnilo, když jste získala Cenu Molière?

Ceny Molière výrazně změnilý můj život: vystoupila jsem z anonymity. Stala jsem se autorkou své profese.

Jaké dramatiky považujete za své vzory?

Nikdy jsem žádný vzor neměla. Myslím, že moje psaní je docela specifické. Mě mnohem víc zajímají lidé než události.

Hrála jste někdy ve svých vlastních hrách? Napsala jste si někdy roli na tělo?

Pro sebe jsem nikdy nepsala. To mě v životě nenapadlo.

Proč používáte pseudonym? Co vás k tomu vedlo?

Rozhodla jsem se pro pseudonym, protože když jsem začínala, měli jsme s mým prvním manželem stejné jméno. On byl Daniel Meyer a já Danielle Meyer. *(stejná výslovnost. Pozn. překl.)*

Co stálo na počátku hry *Dovolená paní Josefy*? Co vás k ní inspirovalo?

Vždycky mě mimořádně zajímají rodinná tajemství. Je jich mnohem víc, než si dovedete představit. Zatajené děti, nemanželské děti, dvojí život...

Postava Josefy je velice autentická. Má nějaký předobraz, vzor?

Před časem jsem si uvědomila, že tři ženské postavy ve třech mých hrách (*Jako ve čtrnáctém!*, *Dovolená paní Josefy* a *Penzion Margoni*) jsou vlastně portrét mé tety Charlotte, která mě vychovala. Jsou to ženy s pevným, autentickým, lidovým charakterem.

Jak byste pospala svou metodiku tvůrčí práce?

Když začínám psát novou hru, tak náměť,

hlavní postavy i scénu mám v hlavě. Několik měsíců si píšu poznámky do školního sešitu. Snáším si tam svůj „med“. Jako včelička. Když mám dost materiálu, dám se do psaní. Pořád do školního sešitu. Na pravou stranu si píšu modrým inkoustem text, a levou stranu nechávám pro opravy a doplňky, pro ty je určen červený inkoust. To je moje metoda. Do počítače vše přepíšu mnohem později.

Jak byste charakterizovala žánr hry *Dovolená paní Josefy*?

Já bych řekla, že je to dramatická komedie. Je to legrace, ale ne pořád...

Na konci hry Josefa svého syna znovu opouští. Myslíte si, že se někdy znovu setkají?

Vaše otázka, jestli se ještě někdy setkají, se mi moc líbí. Nemyslím. Mohla bych o té hře také říct, že jde o jakousi báčorku... Ve skutečnosti ponechávám na divákově fantazii, jaký bude konec příběhu. Vždycky mi přijde zajímavé nebouchnout za ním dveřmi. Je to příběh bez konce.

Kde všude se *Dovolená paní Josefy* mimo Francii hrála?

Hrála se v Římě, a pak absolvovala turné po celé Itálii a Sicílii.

Jaký je váš vztah k Praze a České republice?

Bohužel žádný! Vaši zemi znám jen z knih.

Jaké jsou vaše plány do budoucna? Píšete nějakou novou hru? Jak vnímáte současnou koronavirovou krizi?

Stejně jako vy prožíváme dramatické období, v historii lidstva zcela unikátní. Paříž vypadá jako mrtvé město. Vůbec nevycházím z domu. Ale mám to štěstí, že dobře bydlím a netrpím nějakým „vyhnanstvím“. Naštěstí existuje spousta prostředků, jak s rodinou komunikovat. V těchto dnech, kdy jeden neví, kde mu hlava stojí, se mi psát nedaří, tak čtu jiné autory!

E-mailový rozhovor z dubna 2020 přeložil Alexander Jerie.

(Gâteau au yaourt)

Francouzská jogurtová „BÁBOVKA“

Snadný a nebývale vláčný dezert je ideální pro vaše kulinářské experimentování. Do jeho základu, který s přehledem upeče i dítě, můžete přidat téměř cokoli – čokoládu, vanilku, oříšky, karamel, sušené ovoce, jablka, kakao... Anebo upečte nejjednodušší variantu a posléze ji servírujte s rozpuštěnou čokoládou, nebo marmeládou... Bon appetit!

Ingredience:

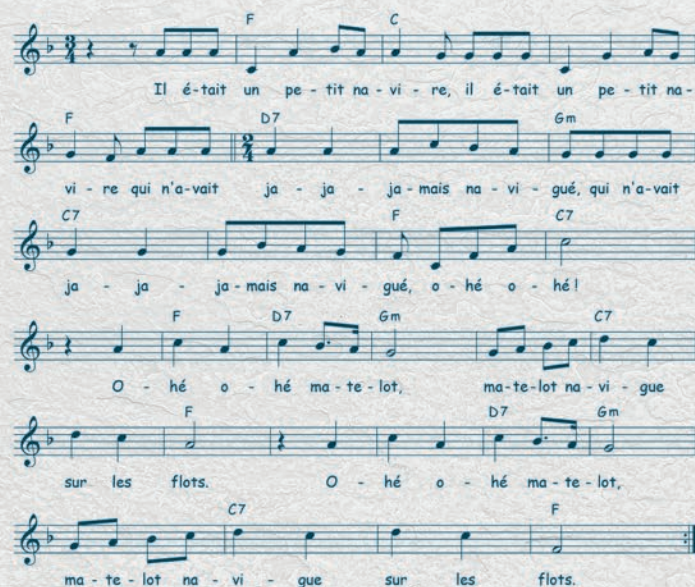
- 1 hrnek bílého jogurtu
- 3 vejce
- ½ hrnku rostlinného oleje (slunečnicový, či olivový)
- 3 hrnky mouky
- 1 sáček prášku do pečiva
- 1 ½ hrnku cukru

Postup:

1. Ve větší míse smíchejte metličkou jogurt s vejci.
2. Přidejte olej. V této fázi můžete přidat jakékoli příchuť, například vanilkový extrakt, citronovou kůru apod. Promíchejte.
3. V jiné míse promíchejte mouku, prášek do pečiva a cukr. Suchou směs nasypťte do té tekuté a promíchejte. V této fázi opět můžete přidat libovolné pochoutky jako třeba nasekanou čokoládu či ořechy.
4. Těsto nalijte do formy, která vám nejvíce vyhovuje (průměr cca 20 cm) a pečte zhruba 40 minut na 180°C.

Chanson traditionnelle française

IL ÉTAIT UN PETIT NAVIRE

2. Il entreprit un long voyage
Sur la mer mé, mé, Méditerranée	8. Pendant qu'ainsi on délibère
Il monta sur, sur, sur, le grand hunier
3. Au bout de cinq à six semaines
Les vivres vin, vin, vinrent à manquer	9. Il fit au ciel une prière
Interrogeant, geant, geant l'immensité
4. On tira z' à la courte paille
Pour savoir qui, qui, qui serait mangé	10. O sainte Vierge, ô ma patronne
Empêchez-les, les, les de me manger
5. Le sort tomba sur le plus jeune
Bien qu'il ne fut, fut, fut pas très épais	11. Au même instant un grand miracle
Pour l'enfant fut, fut, fut réalisé
6. On cherche alors à quelle sauce
Le pauvre enfant se, se, serait mangé	12. Des p'tits poissons dans le navire
Sautèrent bientôt, tôt, tôt par milliers
7. L'un voulait qu'on le mit à frire
L'autre voulait le, le, fricasser	13. On les prit on les mit à frire
Et le p'tit mousse, mousse, mousse fut sauvé

V Divadle Ungelt můžete v sezóně 2019/2020 dále vidět

4000 DNŮ

PETER QUILTER, matka, syn a jeho partner vzpomínají na uplynulých jedenáct let. Každý z nich si je ale pamatuje jinak. Do jaké míry utváří paměť naši osobnost? V dramatickém příběhu napsaném s anglickou lehkostí a humorem hrají Hana Maciuchová, Ondřej Novák a Petr Stach. Režie Pavel Ondruch.

DEŠTIVÉ DNY

KEITH HUFF, americké drama je hrou o síle přátelství a zároveň kriminálním příběhem. Drsní chlapci Denny a Joey jsou přáteli od dětství, které oba strávili na chicagském předměstí. Dnes jsou parťáky u chicagské policie. Hrají Richard Krajčo a David Švehlík. Režie Janusz Klimsza.

JAK ZABÍT KOMIKA

OWEN MCCAFFERTY, být komikem je posláním. Pokušení úspěchu a slávy je však příliš silné. Více smíchu, více peněz a z chytrého humoru je podbízivá šmíra. Komedialní drama nabitě stand-up výstupy, které mapují umělcovu trnitou cestu vzhůru – a i jeho pád. Hrají Marek Daniel, Kristýna Frejová, Ladislav Hampl nebo Václav Vašek. Režie Martina Krátká.

HOUSLE

DAN MCCORMICK, doposud se oba bratři protloukali newyorskými ulicemi jen těžko. Všechno se ale může změnit. Zlodějčkovské komediální drama o dvou bratřích a jejich rodinném příteli, kde naděje na lepší život odhalí pohnutou rodinnou minulost i sílu charakterů. Hrají Milan Hein, Jiří Langmajer a Pavel Liška. Režie Ladislav Smoček.

MISS DIETRICH LITUJE

GAIL LOUW, matka a dcera. Regina Rázlová jako MARLENE DIETRICH a Simona Postlerová jako MARIA RIVA ve strhujícím rodinném souboji. Láaska a sebeláaska. Zlatý prach slávy a neúprosný čas. Věčná bitva s minulostí. Kdo zvítězí? Režie Radovan Lipus.

PAN HALPERN A PAN JOHNSON

LIONEL GOLDSTEIN, anglická tragikomedie. U hrobu paní Florence se setkají dva staří muži, pan Halpern a pan Johnson. Hra měla světovou premiéru v Londýně a svou poslední roli v životě si v ní zahrál Sir Laurence Olivier. Divadlo Ungelt ji uvádí s Petrem Kostkou a Františkem Němcem. Režie Ladislav Smoček.

PARDÁL

FELIX MITTERER, stará žena autem srazí zapomnětlivého muže, který je tolik podobný jejímu zesnulému manželovi. Je už opravdu nesvéprávná, jak říká její synovec? Anebo je všechno úplně jinak? Napínává tragikomedie, v níž se skutečnost skládá do nečekaných a dojemných obrazců nesmrtelné lásky. Hrají Carmen Mayerová, František Němec a Ondřej Novák. Režie Ladislav Smoček.

PŘÍTELKYNĚ

JEN SILVERMAN, "rozvedená padesátnice hledá spolubydlící ve stejném věku – čistou, spolehlivou nekuřačku. Zn: Klidný podzim života." Robyn je sice také padesátnice, jinak ale nesplňuje ani jeden ze zmíněných požadavků. Přesto se nakonec ukáže, že tahle užitá spolubydlící je pro Sharon tou nejlepší volbou. Dojemná komedie současně americké dramatické, v níž se usedlá domácnost kdesi v zapadákové ořeše v základech. Hrají Alena Mihulová a Jitka Smutná. Režie Tereza Karpianus.

ROZPRÁVY MILANA HEINA

Talk-show, ve které spolu rozprávějí principál našeho divadla Milan Hein a jeho dva pokaždě jiní herečtí kolegové. Pořad natáčí Český rozhlas Dvojka.

SKLENĚNÝ STROP

DAVID HARE, dva rozdílné světy, dva nesmiřitelné přístupy k životu a jeden společný pocit viny, kterého se nejde zbavit. Fascinující střet dvou silných osobností, které se nedokáží přestat milovat, ačkoli je všechno proti. Hrají Tatiana Dyková, Jiří Langmajer, Vincent Navrátil nebo Vladimír Pokorný. Režie Vít Vencel.

SKOŘÁPKA

MARCIN SZCZYGIELSKI, v zapadlé knihovně se schází nesourodá dvojice. Zakřiknutá knihovnice a suverénní zlatokopka. Co přinese toto setkání? Komédie o nečekaném přátelství a cestě ke svobodě. Hrají Alena Mihulová a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TANEČNÍ HODINY

MARK ST. GERMAIN, jak naučit tančit autistického profesora, který nemá rád doteky? Stačí ho poslat k profesionální tanečnici. Co na tom, že má nohu v ortéze a solva chodí... Romantická komedie o sblížení dvou samotářů, jejichž silná vůle možná překoná i nepřekonatelné. Hrají Miroslav Táborský a Petra Nesvačilová. Režie Pavel Ondruch.

TO MÁM ALE KLIKU

ROBERT CAISLEY, čtyřicetileté Sáše se nic nedaří. Vůbec nic. Naštěstí si ale na své neštěstí už zvykla. A zvykla si i na to, že kvůli němu nemůže mít jiný vztah než se svým majetnickým otcem. Dokud se neobjeví muž, který se rozhodne kletbu zlomit... Magicko-realistická komedie o lásce, která dokáže čarovat. Hrají František Němec, Klára Sedláčková Olťová, Ladislav Hampl, Zdeněk Dušek nebo Jindřich Hrdý. Režie Janusz Klimsza.

TRHNI SI, OTČE!

PETER QUILTER, mít dospívajícího potomka není jen tak. Zvláště když jeho záliba v nočním životě překročí únosnou míru. Zoufalému otci tak nezbývá než zavolat na pomoc sestru a zkusit svého syna zachránit. Jak? Léčba šokem snad zabere... Bláznivá komedie, kterou světoznámý dramatik napsal přímo pro Divadlo Ungelt! Hrají Bára Štěpánová, Petr Stach a Vincent Navrátil. Režie Pavel Ondruch.

VEJŠLAP

PETER QUILTER, tři stárnoucí kamarádi na úpatí hory a dvoudenní túra před nimi. Cíl je jasný: překonat krizi středního věku. Komedialní oslava přátelství, přírody a života. Hrají Martin Písařík, Petr Stach a Jan Holík. Režie Pavel Ondruch.

ZPÍVÁ A VYPRÁVÍ SOŇA ČERVENÁ

Unikátní písňový recitál Soni Červené za doprovodu pianisty Karla Košárka, v němž mimo jiné zazní skladby Bohuslava Martinů, Jiřího Červeného a dalších.

LETNÍ SCÉNA DIVADLA UNGELT

KDOKOLI MŮŽE DĚLAT COKOLI

BETTY MACDONADLOVÁ, VĚRA MAŠKOVÁ, jak si nezoufat, když kolem vás zuří hospodářská krize, vy nemáte žádnou kvalifikaci, zato povinnost uživit dvě děti? Stačí stejně jako Betty MacDonaldová mít podnikavou sestru, svéráznou maminku, milující rodinu a uvěřit, že když jde do tuhého, může opravdu kdokoli dělat cokoli. Dramatizaci unikátního humoristického románu, v němž si autorka dokáže dělat legraci z věcí víc než těžkých, uvádíme ve světové divadelní premiéře. Hrají Jitka Smutná, Tereza Kostková, Máša Málková, Eva Josefíková, Jiří Hána a Jaromír Nosek. Režie Peter Gábor. Tuto inscenaci hrajeme jen na Letní scéně a na zájezdech.

Dárci židlí

Zlata ADAMOVSKÁ
Prof. Dadja ALTENBURG-
KOHL & Daniel PEŠTA
Jitka ASTEROVÁ
Norbert AUERBACH
Jiří BARTOŠKA
Prof. MUDr. Vladimír
BENEŠ, DrSc.
Martin BEZOUŠKA
Lucie BÍLÁ
Ing. Michal BORGES
Jana BREJCHOVÁ
Tereza BRODSKÁ
Hana BUREŠOVÁ
Zuzana BYDŽOVSKÁ
a Miroslav ETZLER
Věra ČÁSLAVSKÁ
Soňa ČERVENÁ
Aleš CIBULKA
Vilma CIBULKOVÁ
Jitka ČVANČAROVÁ
Martina DELÍŠOVÁ
Magdalena DIETLOVÁ a Dr.
Milan SLÁDEK
Michal DOČEKAL
Zeno DOSTÁL
Jaromír DULAVA
Josef DVOŘÁK
Helena DVOŘÁKOVÁ
Kateřina DVOŘÁKOVÁ
Tatiana DYKOVÁ
Monika ELŠÍKOVÁ
Fero FENIČ
Ladislav FIALKA
Květa FIALOVÁ
pes FILIP
Ing. Jan FISCHER CSc.
Jefim FIŠTEJN
MUDr. Alfred GEBHARD
Václav HAUPT
Dagmar a Václav HAVLOVI
Bohumila a Walter
HEINOVI
Šárka HEJNOVÁ
Hana a Karel
HEŘMÁNKOVI
Ljuba HERMANOVÁ
MUDr. Radkin HONZÁK
Prof. MUDr. Cyril HÖSCHL,
DrSc., FRCPsych.
PhDr. Slavomír HUBÁLEK
Eva a Václav HUDEČKOVÍ
František HUSÁK
Vítězslav JANDÁK
Nina JIRÁNKOVÁ
MUDr. Milan JIRÁSEK
PhDr. Vladimír JURAČKA
Adam JUNEK
Jiří JUST
Jan KANZELBERGER

Ivan KLÁNSKÝ
Dušan KLEIN
Milan KNÁŽKO
KOOPERATIVA
POJIŠTOVNA, a.s., Vienna
Insurance Group
Miloš KOPECKÝ
Petr KOSTKA
Ing. Martin KRAFL
Richard KRAJČO
JUDr. Tomáš KRAUS
Pavel KRÍŽ
Vendula KRÍŽOVÁ
Marta KUBIŠOVÁ
MUDr. Roman KUFA
Jiří LÁBUS
Mgr. Dalibor LACINA
Jiří LANGMAJER
Pavel LIŠKA
Radovan LUKAVSKÝ
Hana MACIUCHOVÁ
Jana MALÁ
Dana a Petr MALÁSKOVI
JUDr. Hana MARVANOVÁ
Alena MIHULOVÁ
Carmen MAYEROVÁ
Zuzana a Matěj MINÁČOVI
Jitka MOLAVCOVÁ
Otakar MOTEJL
Petr MOTLOCH
Kamila MOUČKOVÁ
Ladislav MRKVIČKA
Jiří MUCHA
Světлана NÁLEPKOVÁ
Vincent NAVRÁTIL
Václav NECKÁŘ
Luděk NEKUDA
Jitka NĚMCOVÁ
František NĚMEC
Petra NESVAČILOVÁ
prof. MUDr. Petr NEUŽIL,
CSc. FESC
Mathilde NOSTITZ
Ondřej NOVÁK
Pavel ONDRUCH
Ota ORNEST
Igor OROZOVÍČ
Jeňýk PACÁK
Prof. MUDr. Pavel PAFKO,
DrSc.
Irena PAVLÁSKOVÁ
Halina PAWLOWSKÁ
Mgr. Robert PERGL
Libor PEŠEK
Prof. MUDr. Jan PIRK,
Dr.Sc.
Jindřich POLÁK
Viktor POLESNÝ
Simona POSTLEROVÁ
Václav POSTRÁNECKÝ

Chantal POUILLAIN
Michal PROKOP
Vlasta PRŮCHOVÁ-
HAMMEROVÁ
Regina RÁZLOVÁ
Vlastimil RIEDL
Pražská realitní kancelář
ROYAL – Ing. Jaroslav
Košťál
Linda RYBOVÁ
RYOR, a.s.
Alena SCHÄFEROVÁ
Jiří SCHMITZER
Jan a Libuše
SCHNEIDEROVI
Vladimír a Petr SÍSOVI
Jan SKALICKÝ
Marta SKARLANDTOVÁ
Tomáš SLÁMA
Petr SLAVÍK
Ladislav SMOČEK
Olga SOMMEROVÁ &
Olga ŠPÁTOVÁ
Petr STACH
Jiří STACH
Simona STAŠOVÁ
Petr ŠTĚPÁNEK
Lucie ŠTĚPÁNKOVÁ
Jana ŠTĚPÁNKOVÁ
Karel ŠTOLBA
Jiří SUCHÝ
David ŠVEHLÍK
Jiří SVOBODA
Bára ŠTĚPÁNOVÁ
Libuše ŠVORMOVÁ
Dana SYŠLOVÁ
Jan TEPLÝ
Pavel TIGRID
TON a.s.
TRICO
Vilém UDATNÝ
Milan UHDE
Eva URBANOVÁ
Marta VANČUROVÁ
Petra a Josef
VAVROUŠKOVI
Vít VENC
Ondřej VETCHÝ
Pavel VĚTROVEC
Oldřich VÍZNER
Alena VRÁNOVÁ
Pavel VRBA
Petr WEIGL
prof. PhDr. Petr WEISS
Anna WETLÍNSKÁ
Jan a Zuzana WIENEROVI
Valérie ZAWADSKÁ
Zdeněk ZDENĚK
Stanislav ZINDULKA

Ungelt

Původně areál odpočinku pro kupce. V areálu se vybíral poplatek (clo), zvaný ungelt. Odtud dnešní název areálu. Kromě celnice tady kupci měli dvůr, špitál a kostel. Po obvodu dvora, který sloužil jako tržiště, vyrůstaly nejstarší románské domy. Základy tohoto domu, rovněž v románském slohu, pocházejí z 11. století a jsou k vidění v klubu divadla. Celý dům, včetně prostor, které byly zrekonstruovány na divadlo, tu stojí od 14. století.

Soukromé Divadlo Ungelt bylo slavnostně otevřeno 2. října 1995 panem Milošem Kopeckým, který divadlu daroval své oblíbené otáčivé křeslo. To se nachází v divadelním klubu v unikátním společenství dalších křesel a židlí - darů od sponzorů a známých osobností českého veřejného života, příznivců divadla.